

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ ច័ន្ទ រាជហរិវង្ស

ឧកកោសល្យាភិ វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរក្ស

និករោត្តម ធម្មិកមហាក្សត្រាធិរាជ បរមនាថ បរមព្រឹរាជ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- យោងព្រះរាជក្រឹត្យ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- យោងសេចក្តីអនុម័តទុកចិត្តរបស់រដ្ឋសភាលើសមាសភាព នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- យោងតាមការចាំបាច់

ក្រាស់បង្គាប់

ក្រកា១ : ការទទួលខុសត្រូវលើតំបន់ការពារធម្មជាតិ

រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានគ្រប់គ្រងបរិស្ថានទទួលខុសត្រូវ ក្នុងការដឹកនាំគ្រប់គ្រងធ្វើផែនការ និងអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធតំបន់ការពារធម្មជាតិរបស់ជាតិ រួមមានការការពារបរិស្ថាន ដី ព្រៃឈើ តំបន់ដីសើម និងតំបន់ឆ្នេរ ។ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានគ្រប់គ្រងបរិស្ថានមានសិទ្ធិអំណាចបង្កើត និងធ្វើជាប្រធានគណៈកម្មាធិការសមស្រប សំរាប់សំរួបសំរួញអន្តរក្រសួងលើបន្ទាត់ឃាបឈាប និងបច្ចេកទេស ។ ការគ្រប់គ្រងនិងអភិបាលប្រព័ន្ធតំបន់ការពារធម្មជាតិរបស់ជាតិ ជាការទទួលខុសត្រូវរួមរបស់រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចទៀត ។

ប្រព័ន្ធនេះរួមបញ្ចូលរាល់ប្រភេទដែនបំរុងទុកសំរាប់ទិសដៅគ្រប់គ្រងដូចតទៅ ៖

- ១ - ឧទ្យានធម្មជាតិ : ដែនធម្មជាតិនិងទស្សនីយភាពដែលត្រូវការការពារ ដើម្បីបម្រើអោយវិទ្យាសាស្ត្រ អប់រំ និងការកំសាន្ត ។

២ - ដែនដីរកស៊ីព្រៃ : ដែនធម្មជាតិដែលបានរួមបញ្ចូលក្នុងធម្មជាតិ ចាំបាច់ក្នុងការការពារប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិរបស់ជាតិសំខាន់ៗ និងសហគមន៍ធម្មជាតិ ឬលក្ខណៈរូបសាស្ត្ររបស់បរិវារ ជាទីដែលភាវៈទាំងនេះ ត្រូវការ ជាពិសេសនូវអន្តរាគមន៍ពីមនុស្ស សំរាប់ការពារស្ថានភាពរបស់វា ។

៣ - តំបន់ការពារទេសភាព : តំបន់ដែលត្រូវថែទាំទេសភាពធម្មជាតិ និងពាក់កណ្តាលធម្មជាតិសំខាន់ៗ សំរាប់រមណីយដ្ឋានដល់សាធារណៈជនក្នុងការសំរាកកំសាន្ត និងធ្វើទេសចរណ៍ ។

៤ - តំបន់ដែលទទួលបាននូវការប្រើប្រាស់ច្រើនមុខ : តំបន់ដែលផ្តល់នូវភាពស្នូតស្មើលើប្រភពទឹក ព្រៃឈើ សត្វព្រៃ ត្រី រាបស្មៅ និងការកំសាន្តដែលតំរូវអោយមានការអភិវឌ្ឍន៍អភិរក្សធម្មជាតិក្នុងគោលដៅចម្បងនៃសកម្មភាព សេដ្ឋកិច្ច ។

មាត្រា ២ : ការកំណត់តំបន់ការពារធម្មជាតិ
ការកំណត់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដី តំបន់ជីវសាស្ត្រ និងតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រ ត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងផែនទី ដែលភ្ជាប់ជាមួយនេះ ដើម្បីចាត់ចែងនិងអភិវឌ្ឍន៍តាមការកំណត់ដូចតទៅ ÷

១ - ឧទ្យានជាតិ :

ថ្ងៃទី « ហ.ក »		ទីតាំង
១- ខ្ពង់រាបធីរម្យ	៣៥.០០០	ខេត្តកំពង់ស្ពឺនិងកោះកុង
២- ភ្នំចូកគោ	១៤០.០០០	ខេត្តកំពត
៣- កែប	៥.០០០	ខេត្តកំពត
៤- រាម	១៥០.០០០	ក្រុងព្រះសីហនុ
៥- បុទុមសាគរ	១៧១.២៥០	ខេត្តកោះកុង
៦- ភ្នំតូលេន	៣៧.៥០០	ខេត្តសៀមរាប
៧- វិរៈប័យ	៣៣២.៥០០	ខេត្តស្ទឹងត្រែង និងរតនគិរី

២ - ដែនដីរកស៊ីព្រៃ

៨- ភ្នំឱរាច	២៥៣.៧៥០	ខេត្តកោះកុង, ពោធិសាត់, កំពង់ឆ្នាំង
៩- ព្រៃមក្រសោប	២៣.៧៥០	ខេត្តកោះកុង
១០- ភ្នំសំកុស	៣៣៣.៧៥០	ខេត្តកោះកុង
១១- រោមជួនសំ	១៧៨.៧៥០	ខេត្តបាត់ដំបង

១២- តួលេខ-ព្រហ្មទេព	៤០២.៥០០	ខេត្ត សៀមរាបនិងព្រះវិហារ
១៣- បឹងពែរ	២៤២.៥០០	ខេត្ត កំពង់ធំ
១៤- លំផាត់	២៥០.០០០	ខេត្ត រតនគិរី និងមណ្ឌលគិរី
១៥- ភ្នំព្រៃច	២២២.៥០០	ខេត្តមណ្ឌលគិរី និងក្រចេះ
១៦- ភ្នំណាមលៀវ	៤៧.៥០០	ខេត្តមណ្ឌលគិរី
១៧- ស្នួល	៧៥.០០០	ខេត្តក្រចេះ

៣ - តំបន់ការពារទេសភាព

១៨- អង្គរ	១០.៨០០	ខេត្ត សៀមរាប
១៩- បន្ទាយឆ្មារ	៨១.២០០	ខេត្ត បន្ទាយមានជ័យ
២០- ព្រះវិហារ	៥.០០០	ខេត្ត ព្រះវិហារ

៤ - តំបន់ប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង

២១- ដងពែង	២៧.៧០០	ខេត្ត កោះកុង
២២- សំឡូត	៦០.០០០	ខេត្តបាត់ដំបង
២៣- ទន្លេសាប	៣១៦.២៥០	ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង, កំពង់ធំ, សៀមរាប, បាត់ដំបង, និងពោធិសាត់

មាត្រា ៣ : វិសោធនកម្ម

បណ្តាប្រព័ន្ធការពារធម្មាភូតិភូមិ នេះ អាចនឹងកែប្រែពង្រីកបន្ថែមនៅពេលអនាគត ដោយផ្អែកលើព័ត៌មាន វិទ្យាសាស្ត្រជាមូលដ្ឋាន ដែលទាក់ទងទៅនឹង អភិរក្សជីវសាស្ត្រ និងការក្សាអោយមានភាពស្ថិតស្ថេរនៃទេសភាពនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា ៤ : អាទិភាព

បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលផ្ទុយនឹងក្រិត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៥ :

ការអនុវត្តប្រព័ន្ធការពារធម្មាភូតិភូមិ នេះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយមានការចូលរួមពីស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា ដូចជា អង្គភាពរដ្ឋបាល អង្គភាពស្រាវជ្រាវ អង្គភាពស្រាវជ្រាវ និងអង្គភាពស្រាវជ្រាវ ដើម្បីធានាបាននូវភាពស្ថិតស្ថេរ និងការអភិរក្សធម្មជាតិ ក្នុងតំបន់ការពារធម្មាភូតិភូមិ ទាំងអស់នេះ។

មាត្រា ៦ : ការអនុវត្តន៍

ក្រឹត្យនេះ មានអនុភាពជាធិបតេយ្យទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចាប់ពីថ្ងៃ ឡាយព្រះហស្តលេខានេះតទៅ ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញ ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣

ព្រះហស្តលេខា
នរោត្តម សីហនុ

ប្រាំប្រទេសដែលតំណភ្ជាប់ការការពារជាតិដ៏ធំៗ

មាត្រាដ្ឋាន = ១ : ៥០០ ០០០

ផ្ទះ = ពណ៌ក្រហម

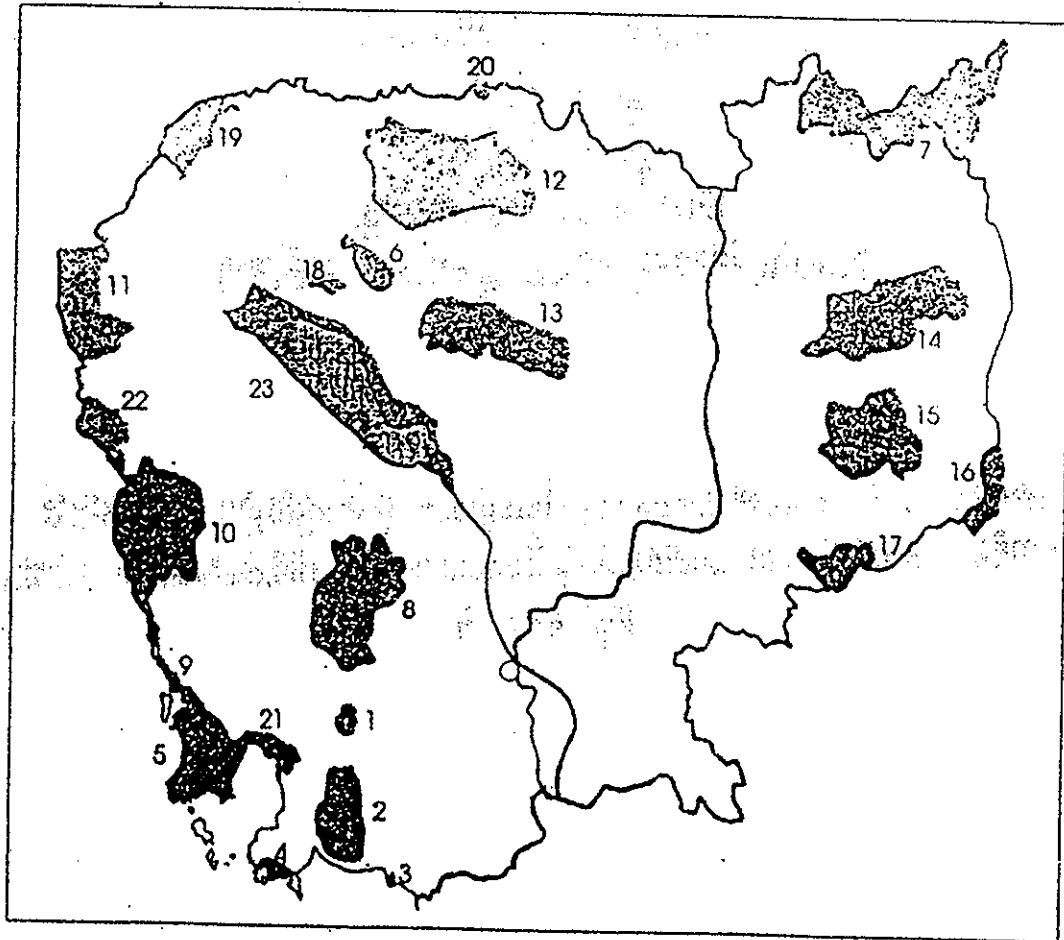
ផ្ទះខ្មៅ = ពណ៌ខ្មៅ

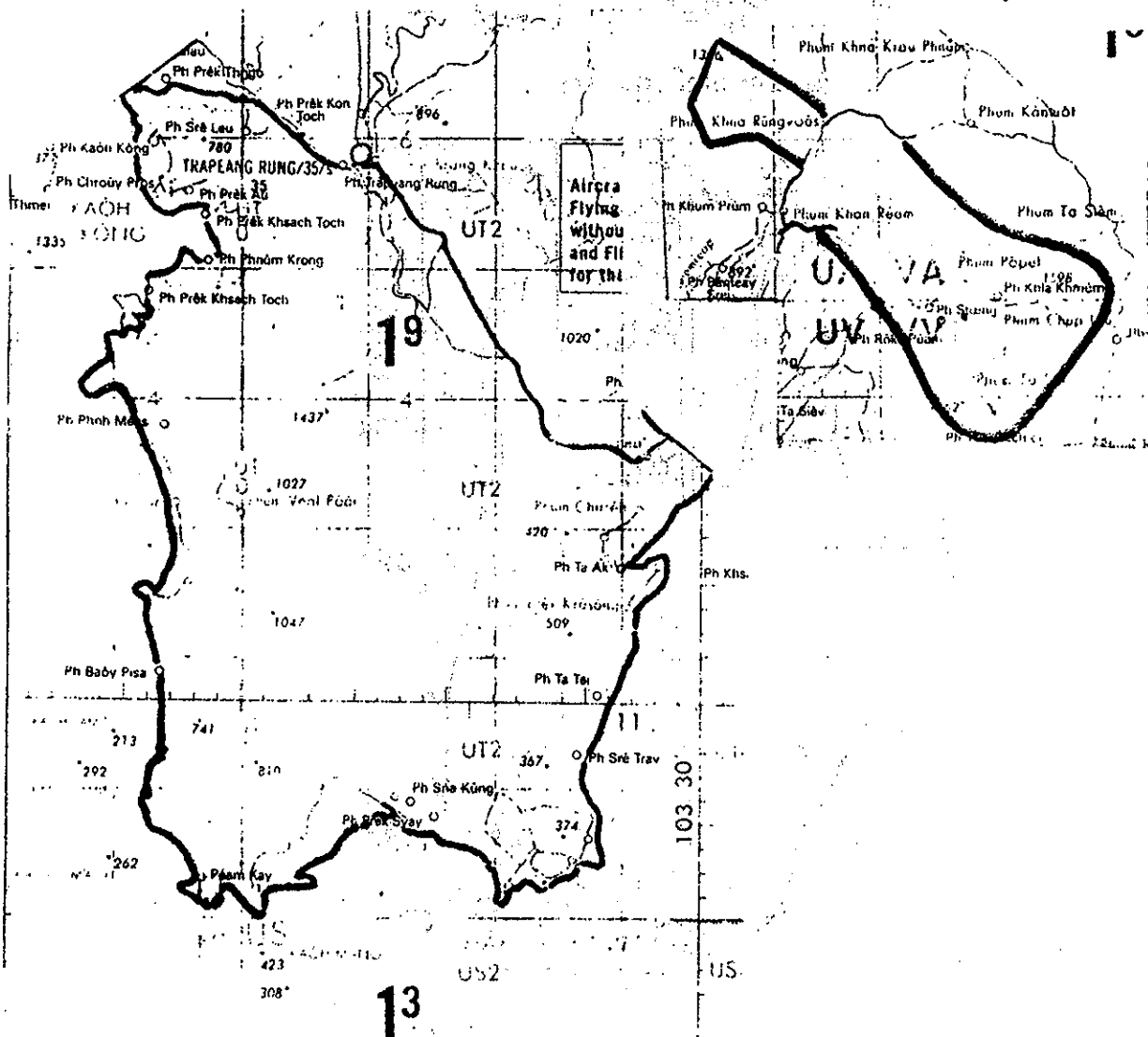
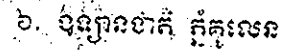
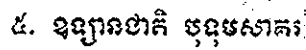
ប្រាំប្រទេសដែលប្រទេស : ពណ៌ខ្មៅ

ខ្សែកាត់ក្រចកពីចំណុចមួយទៅចំណុចមួយទៀត = ពណ៌បៃតង

យោងតាមផែនទី " Cambodia Briefing Map " ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងក្រោមការដឹកនាំរបស់
អគ្គនាយកដ្ឋានការពារព្រំដែនកម្ពុជា ដោយអង្គការសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ, Commonwealth of Australia
ឆ្នាំ ១៩៩២ ។

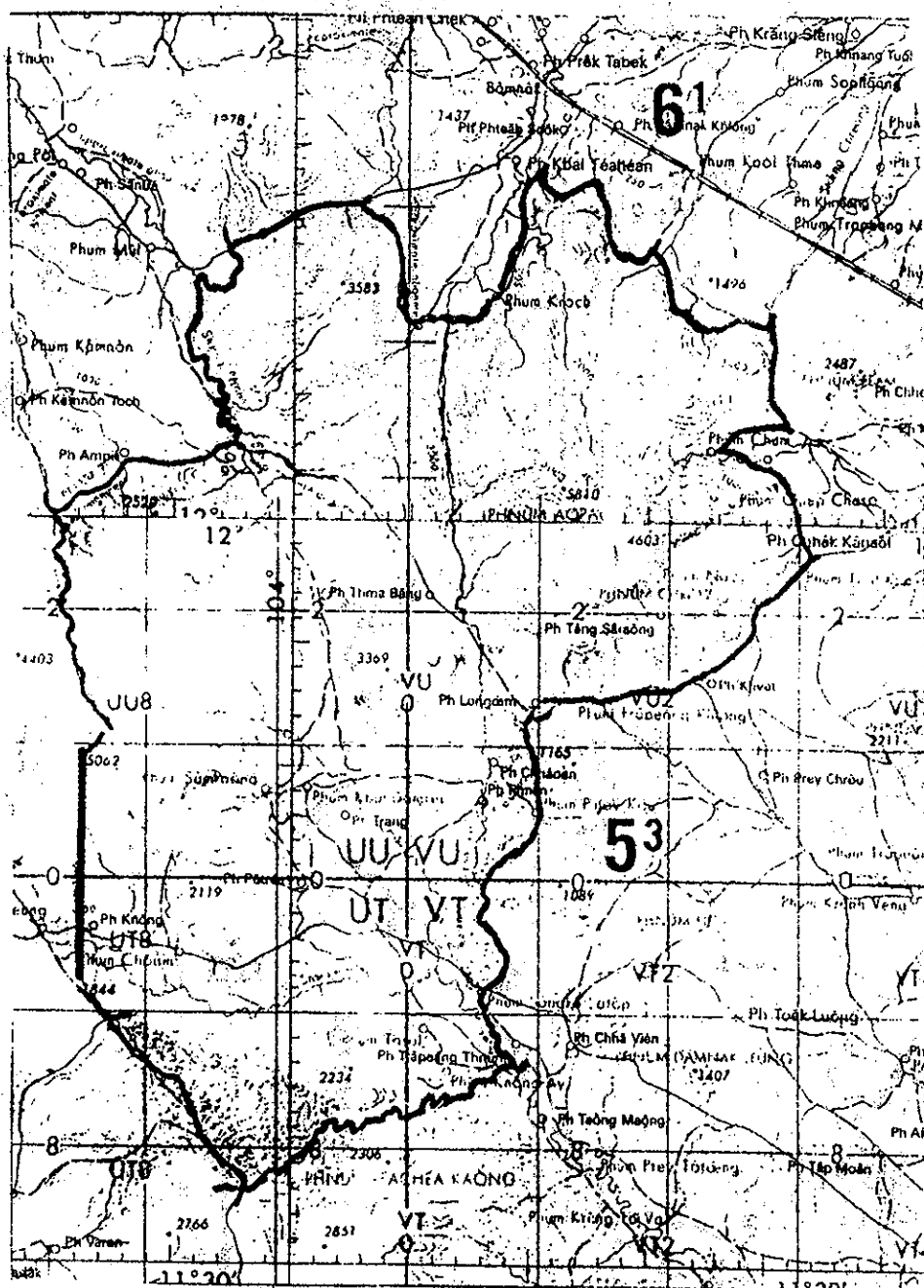
ការប្រើសម្តីសំរាប់ការពារធម្មជាតិ

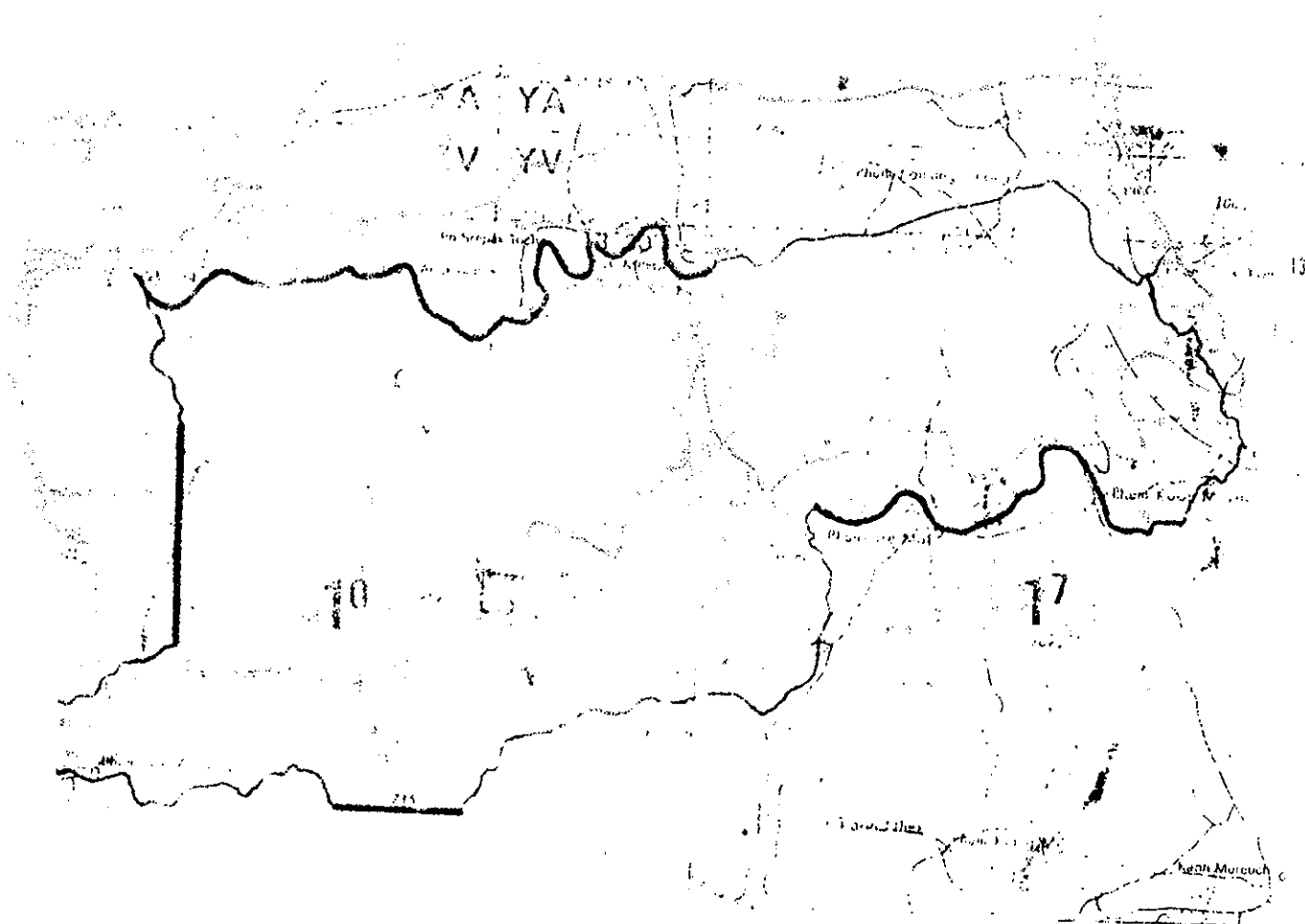

[illegible]

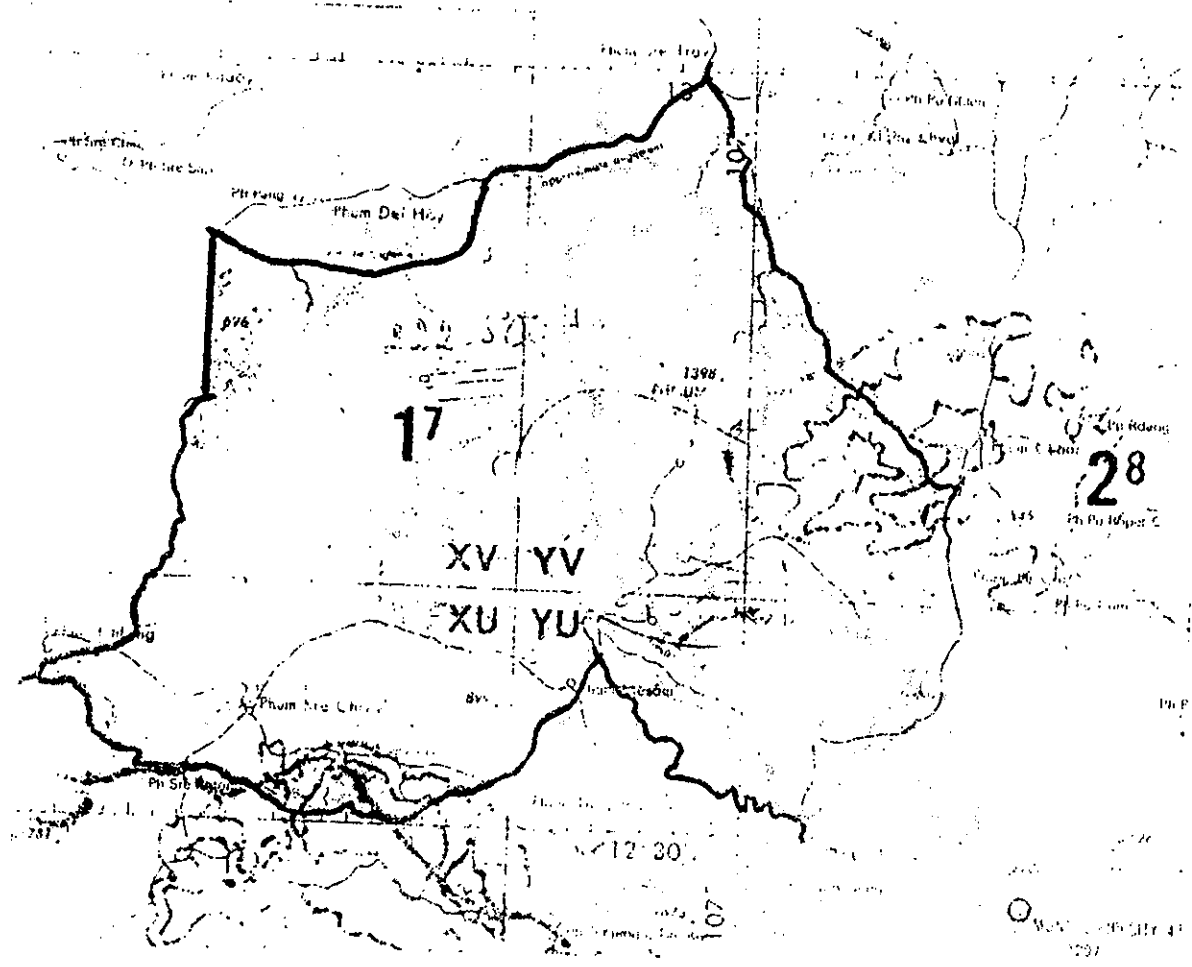
៨. ផែនការសកម្មភាព តំបន់

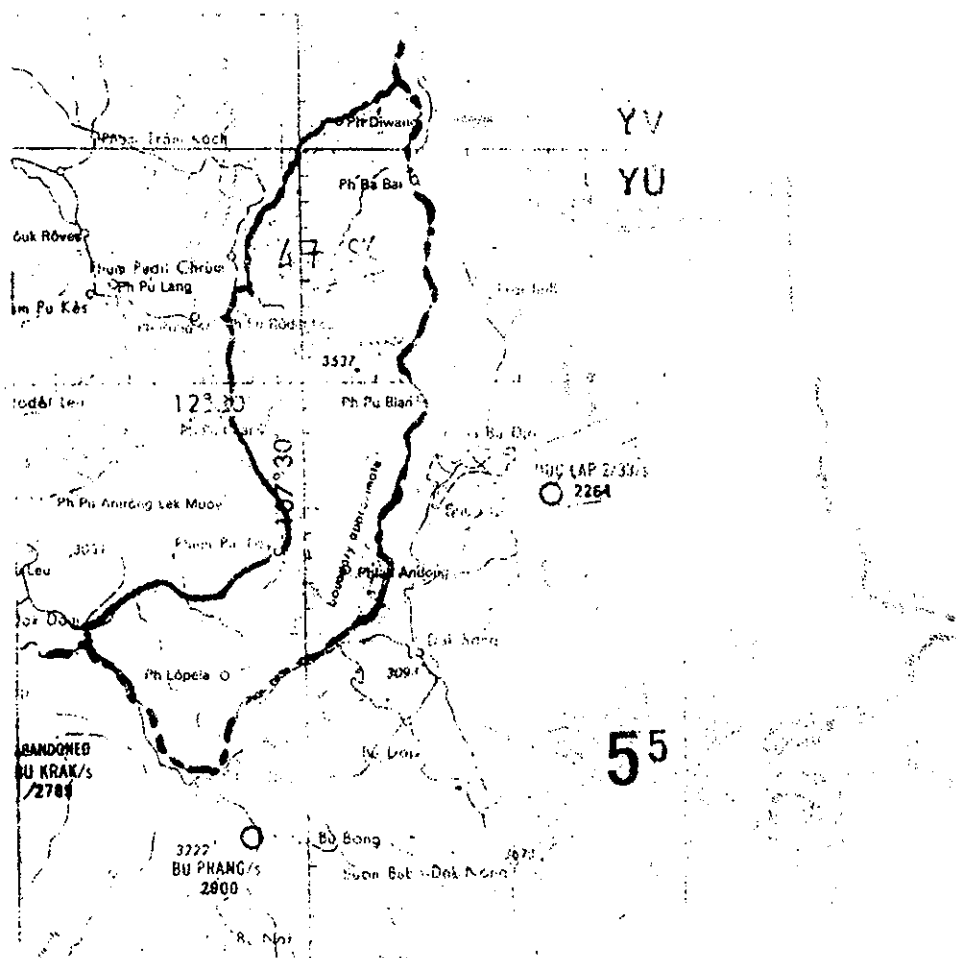
១៨. ផែនទីតំបន់កសិកម្ម ជំនាត់

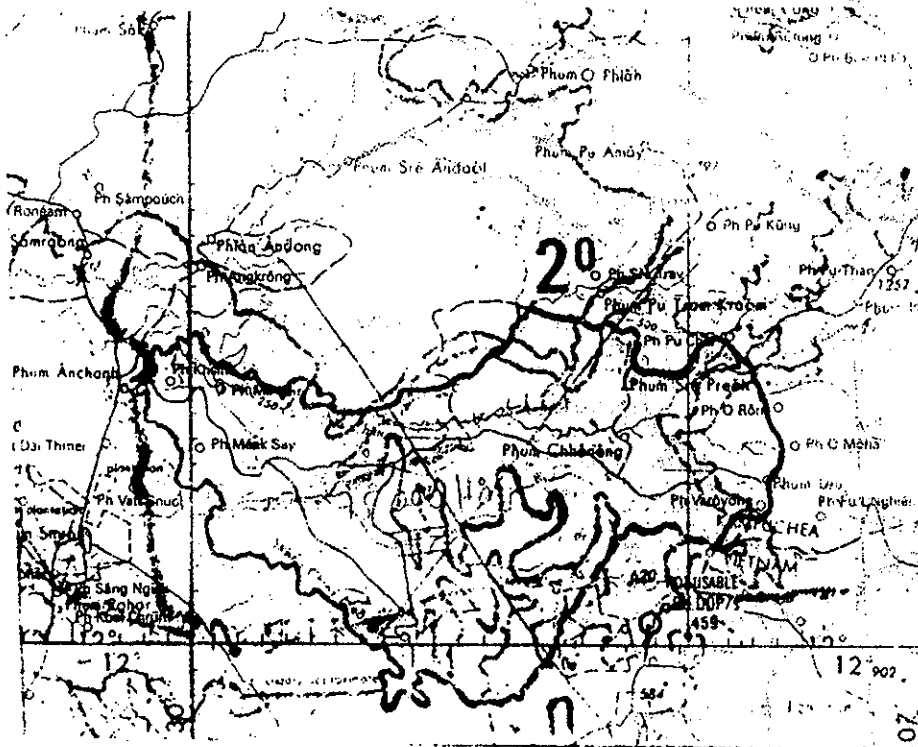
១៥. ផែនទីកសត្តវិទ្យា ភ្នំព្រួច

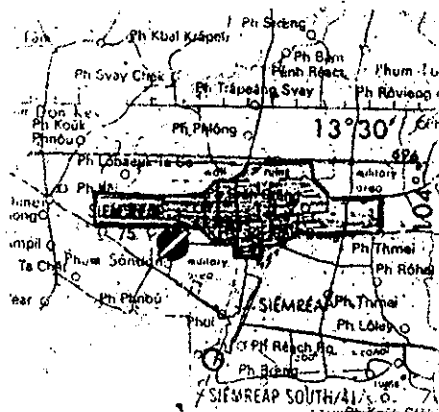
១៦. ដើម្បីកសាងក្រុម គ្រូបាទពន្យល់

១៧. ដែនចំរុកសត្វព្រៃ ស្ទួន

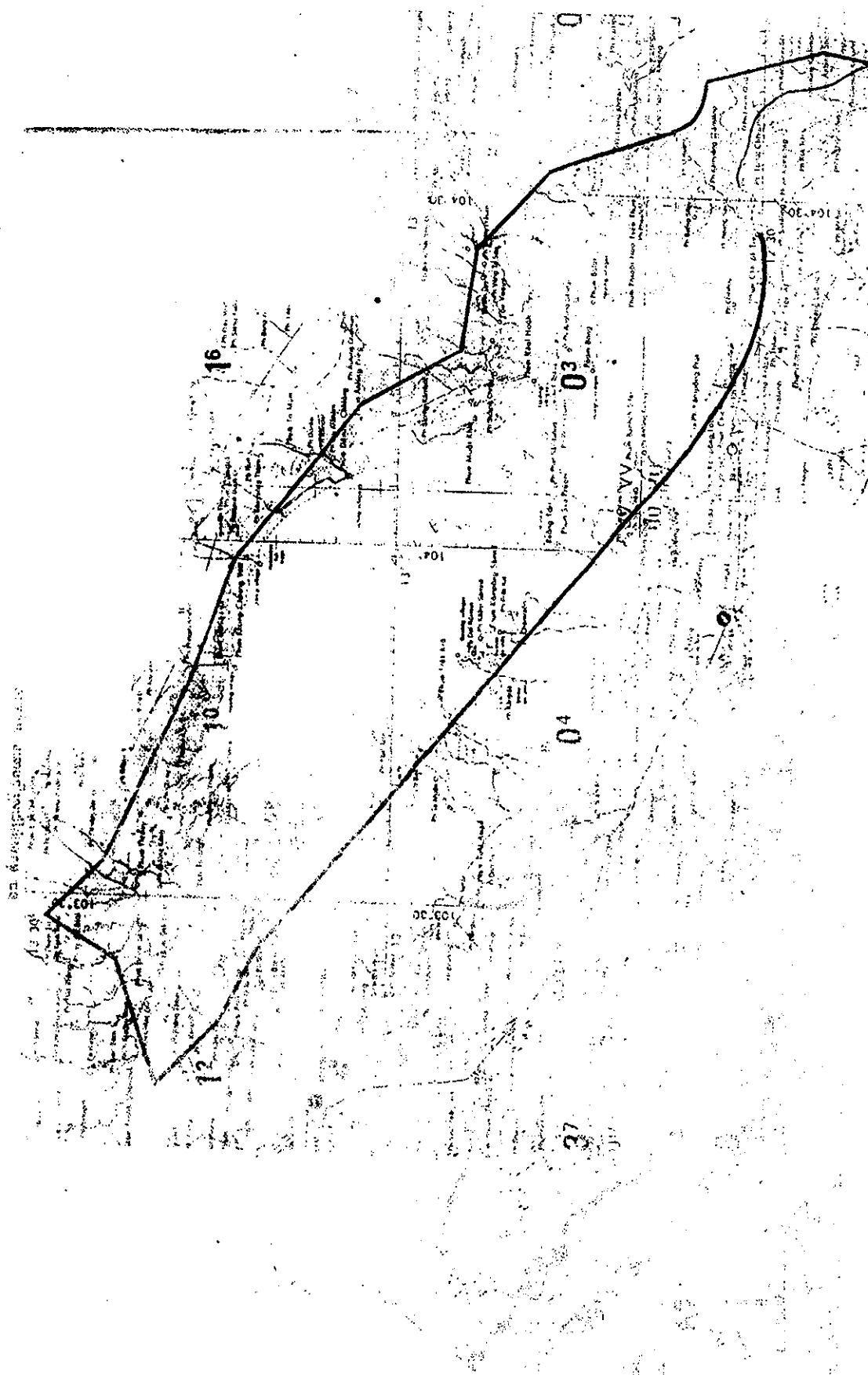

១៨. តំបន់ការពារធនធាន អូរ

ଉତ୍କଳ

[illegible][illegible]

PARC D'ANGKOR ANNEX IV